

Antiqvae Lectionis Tomus ...

In Qvo Plvra Qvam XX. Antiqua monumenta, nunquam edita

Canisius, Heinrich

Ingolstadii, 1602

XXIII. De Mvliere Cæca Qvomodo visum receperit.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-64160](https://nbn-resolving.de/urn:nbn:de:hbz:466:1-64160)

purgare corrigere parati. Ille autem per manus impositionem, sacri verbi exhortationem sanctæ & Apostolicæ Ecclesiæ omnes reformati, baptizatis pueris quo scumq; sacramenti huius expertes inuenit. sicut cum exemplo STETINENSIVM pridem à fide recesserant, ita denuò conuersis illis facile cōuertebantur. Illos enim per omnia imitari quasi pro sententia eis fuit.

DE MVLIERE CÆCA QVO-
modo visum receperit.

VM autem sacris operib^o illic instaret Episcop^o, XXIII. mulier quodam in rure posita, nescio quo euentertu subita cæcitate percussa est. Audiens autem antistitem adhuc esse in ciuitate, duci se illo iubet. Et veniens corruit ante pedes eius, auxilium petens super clade sua. * Si quid autem æris pendebat ante fores Ecclesiæ, quod simplices, cum intrarent oraturi quasi ad excitandum sanctos pulsare consueverant. Episcopus ergo dum ad succurrentem à muliere crebro inuocaretur, Vade, ait, mater, vade ad Ecclesiam, quassa campanam, excita sanctum ADALBERTVM, ut te adiuuet. Abiit illa, Deum & sanctum ADALBERTVM inuocans, arrept^oq; fune non prius à pulsatione signi cessauit, quam oculorum lumen reciperet.

Videntes autem ciues gratias agunt domino super gratiā huiusmodi & magis in fide Catholica roborati sunt. Sed dum hac factum Episcopi meritis adscribere vellent, prohibuit eos dicens, Non me miraculorum factorem, sed peccatorem sciatis. Potius hoc beati martyris ADALBERTI meritis adscribendum certissimè noueritis. Num obliti estis, quomodo priori anno cum tota ciuitas ista

M m m

incen.

458 DE S. OTTONE

incendio vastaretur, hanc ædicolam suam beatus martyr
in medijs flammis positam liberavit? Sed moneo ut illius
calamitatis memores, nec IVLIVM ipsum nec IVLII HA-
STAM nec statuas idolorum vel simulachra villo modo co-
latis, denuò pristina mala iterantes, ne mortem, pestilen-
tiam, incendia, bella, diuina incurritatis vltione. hæc his
similia Dei seruus ad eruditionem populi blanda oratione
loquebatur.

DE PVERO SANATO.

XXIV.

DIE vero quadam miles habens filium lunati-
cum, benedicendum eum obtulit Episcopo,
adductis cum eo quatuor bubus pascualibus,
donorum gratiam pro benedictione. Sed doct̄or bonus
manus suas excutere suetus ab omni munere, benedictio-
nem quidem puerō tribuit, ipsum autem puerum cum pa-
tre ac donarijs ad papilionem suum, vbi capsæ ac reliquiæ
Sanctorum erant, deduci iubet, vt ibi, si vellent, facta ora-
tione & oblatione Dei misericordiam inuocarent. Va-
dunt; sanatur puer: gratias agunt,

DE FRENETICO SA-
NATO.

XXV.

MILES quidam frenesi ac demētia interdum ca-
pitis languore vexatus, in loco, vbi ad oran-
dum steterant pedes eius, sese projiciens, sani-
tatem orans obtinuit.

DE